

Spomienka na leto

K zemi padá prvý list jesene,
stromy vo vetre tancujú si vznešene.
Slnko plače, dáva zbohom
tým krásnym letným okamihom,

keď povinnosti zahodíš za hlavu,
keď nezažívaš nudu, len zábavu,
keď sa zimné kabáty vymenia za šaty,
keď je každý ako čokoládou obliaty,

keď more láka svojím ligotom,
keď vieš sa na tobogáne točiťom,
keď zmrzliny naješ sa do sýtosti,
keď slnko hreje ťa až do špiku kosti,

keď užívaš si naplno prázdniny.
V prvý školský deň kupujem kvetiny
a s hĺbou pekných spomienok
odštartujem ďalší školský rok.

Dominika Trnovská, 9.A

Jesenná krajina

Cez septembrovú krajinu,
túlajúc sa v daždi,
ponad našu malú dedinu
vidím lístoček každý.

Červeno-žltá je celá hora,
žiadne, ani moje oko jej neodolá.
Smutné stromy všade dookola,
nijaká stavba ju neprekoná.

Víchor s mrakmi opreteký letí,
oblak prebodol prvý lúč slnečný.

Na pestrofarebné lúky svieti,
na celý tento svet krás nekonečný.

Na toto všetko už slova nieto,
iba jeden pohľad stačí.
Jeden pohľad plný kvetov,
koľko sa len ráči.

R. Hájovský, 8.A

Letné pocity

Leto ti dá oddych,
myšlienkový prepych,
do kúta hodíš školský vak
a budeš voľný ako vták.

Slnko, hry a pohoda,
čaká na teba aj voda.
S kamarátmi dlhé chvíle
a možno aj láska príde.

Leto trvá tri mesiace,
ale pocit z neho viacej.
O to ťažšie je
s letom lúčenie.

Veď večne netrvá nič,
tak už toľko nekrič.
A o rok príde zas
ten krásny letný čas.

Šimon Varga, 9.A

Jeseň

Pani jeseň kráča k nám,
stromy o tom vedia svoje.
Nejeden farmár má holé pole,
aj ja z mojej záhradky úrodu mám.
Slnko leta zapadá,

zelenej sa blíži koniec,
neskôr žltá, červená
a potom lístie popadá.
Obloha mrakmi zahalená.
Padá jemný dáždik,
nevadí, mám dáždnik.
Jeseň je za to zodpovedná.
Teplota ide stále nižšie,
veď nás ten chlad nezdolá,
keď ohník v krbe plápolá.
No zima je zas' bližšie.

Roman Kuník, 9.A

Jeseň

Jeseň, teta bohatá,
sfarbila všetko do zlata.
Stromy sa farbami ligocú,
deti sa od radosti chichocú.

Breza už stihla striasť dukáty,
lesík opäť krásnou farbou zahorí.
O korunu ozrutný dub pomaly prichádza,
do ríše snov potichu odchádza.

Ale obďaleč, vedľa,
pozerá tmavozelená jedľa,
čo farbu stále tú istú má,
nikomu svoju krásu nepredá.

Potôčik tichučko žblnkoce,
trasľavá osika spevavo šepce:
„Pripravte sa deti na najkrajší čas,
počujem slabučký Vianoc hlas.“

Dominik Kucbel, 8.A

Rozlúčka s letom

Ach, leto, lúčim sa s Tebou,
v nádeji, že sa vrátiš zas,

že Tvoje slnko opäť pohladí
kvety, lúky, pláne, jazerá a rieky,
že Tvoje slnko znovu zazrie
smiech detí žiariacich na lúke,
že raz už budem večne s Tebou,
a nie, že skončíš daždivou stredou.
Streda skončila a Ty si už fuč,
na oblohe sa mihá Tvoj posledný lúč.
Mám však spomienky, krásne, nevídané,
na tie Tvoje hrejivé vzdušné dlane.
Ach, leto, lúčim sa s Tebou,
opäť a už po stýkrát.
Mne však už nezostáva nič iné,
len vstúpiť do víru jesene.

Romana Čanigová, 9.A

Jeseň

Skončilo sa leto, nastala jeseň,
zaspievajme si jesennú pieseň.
Lístie sa sfarbuje dočervena,
slov na túto krásu nemám.

Na tele teplá vesta.
Na hlave veľká čiapka.
Prekrásna cesta!
Hovorí babka.

Lístie šuchoce po zemi,
počujú ho všetci aj nemí.
Už vonku tiahne zima,
pod teplý kabát skry ma!

Adam Herda, 8.A